

ת"פ 54917/10/19 - מדינת ישראל נגד אמנון פדאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 54917-10-19 מדינת ישראל נ' פדאל

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס ואסף כרמונה
נגד
הנאשם אמנון פדאל

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות הבאות:

איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); הפרת הוראה חוקית - לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין (שתי עבירות); הטרדה באמצעות מתקן בזק - לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק התקשורת**") (שלוש עבירות).

בהתאם לעובדות בהן הורשע, נהג הנאשם להגיע למשרדי עיריית רמת גן (להלן: "**העירייה**"), להטריד את עובדי העירייה, להפריע לעבודתם ואף איים על אחד מהם.

- בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 11.6.18 איים הנאשם על משה גליקסמן סגן מנהל אגף קשרי קהילה והאחראי על השירות בעירייה (להלן: "**גליקסמן**"), בכך שאמר לו כי יעקור את עינו.

- בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 2.9.18 שוחרר הנאשם בבית המשפט בתנאים הכוללים איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מעורבים באותו תיק, לרבות שמעון שומרוני מנהל אגף הביטחון והאכיפה בעירייה (להלן: "**שומרוני**"), איסור יצירת קשר בדרך כלשהיא עם העירייה, עובדיה ומשרדיה, לרבות המוקד העירוני, וכן הרחקה מבניין העירייה מרחק שלא יפחת מ-100 מטרים (להלן: "**הוראה חוקית 1**"). הנאשם הפר את ההוראה החוקית 1 באופנים הבאים: ביום 18.12.18 ביצע 15 שיחות טלפון ללשכתו של שומרוני; במועדים 23.12.19, 30.12.18, 31.12.18 הגיע לבניין העירייה על מנת לקבל חותמת על מכתבים ששלח; ביום 31.12.18 ביצע שיחה טלפונית למשרדי העירייה.

בעקבות אישום זה, עוכב הנאשם לתחנת משטרה ושוחרר בהחלטת קצין משטרה בתנאי הרחקה מהעירייה למשך 30 יום ואיסור יצירת קשר עם שומרוני למשך 15 יום, תוך חזרה על תנאי הוראה חוקית 1 הכוללת אף איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מוקד העירייה. לאחר שחרורו, ביום 31.12.18 ועובר ליום 3.1.19,

התקשרה בת זוגו של הנאשם למוקד העירייה ומסרה כי הנאשם אינו יכול לדבר ומבקש שיחזרו אליו.

- בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביום 16.11.18 שוחרר הנאשם בבית המשפט בתנאים הכוללים איסור יצירת קשר והרחקה מבניין העירייה, עובדיה ומשרדיה, לרבות המוקד העירוני, מרחק שלא יפחת מ-100 מטרים (להלן: "**הוראה חוקית 2**"). ביום 21.11.18 ביצע הנאשם 24 שיחות טלפון למוקד העירוני בין השעות 11:19-15:54.

- בהתאם לעובדות האישום הרביעי, עו"ד אסי יונה (להלן: "**עו"ד יונה**") ייצג תובע בתביעה אזרחית כנגד הנאשם. בין התאריכים 24.11.18 ועד 29.11.18, התקשר הנאשם אל עו"ד יונה, מידי יום, יותר מ-20 פעמים ביום.

2. הנאשם זכה לייצוג על ידי הסנגוריה הציבורית אך עמד על רצונו לייצג את עצמו, על אף ניסיונות רבים למנות עבורו סנגור ולאחר שבית המשפט שב והבהיר, פעם אחר פעם, את חשיבות ייצוגו בהליך (ראו פירוט בנושא בהכרעת הדין מיום 1.3.22, עמוד 2 פסקה 2). לפיכך, הנאשם ניהל את הגנתו בעצמו.

לא ניתן להימנע מלציין את התנהלותו של הנאשם במהלך הדיונים, כאשר פנה שוב ושוב אל עדים, אל נציגי המאשימה ואף אל אנשי משמר בית המשפט, במילים קשות תוך הרמת קול, באופן אשר גרם להערות כלפיו מצד בית המשפט עד כדי הפסקות במהלך הדיונים. הדיונים הוקלטו על ידי בית המשפט ותומללו לפרוטוקול, כך שניתן להתרשם באופן ישיר מהתנהלות הנאשם.

3. לאחר שנשמעו טיעונים לעונש, הופנה עניינו של הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. לאחר שהנאשם זומן לראיון, התקבלה הודעה מטעם הממונה כי הנאשם אינו מתכוון להגיע לראיון וכי אם הממונה על עבודות השירות מעוניין שהוא יתייצב - עליו לשלוח ניידת שתאסוף אותו. אף הנאשם הודיע בכתב לבית המשפט כי לא יגיע לראיון וכי בית המשפט יכול לשלוח ניידת שתאסוף אותו ואם צריך - שיעצרו אותו. בית המשפט שב והבהיר, בהחלטה שהועברה לנאשם, את החשיבות בהתייצבותו לראיון אצל הממונה ואת השלכות אי התייצבות. על אף החלטה זו, הנאשם לא התייצב לראיון שנקבע עבורו אצל הממונה על עבודות השירות.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם פגע במעשיו בחופש הפעולה של המתלוננים ובשלוותם, כאשר במעשיו החוזרים והנשנים שיבש את מהלך עבודתם התקינה של עובדי עיריית רמת גן. לטענתו, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, על אף הקו המקשר בין האישומים, זאת בשל זהותם השונה של המתלוננים וביצוע העבירות במועדים שונים. לפיכך, עתר לקביעת מתחם ענישה, לגבי כל אישום, המתחיל במאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, שני מאסרים מותנים אשר לא מנעו ממנו לשוב על המעשים או לראות פסול במעשיו, ביקש למקמו ברף הגבוה של המתחמים. לפיכך, עתר ב"כ המאשימה להפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר כך שהנאשם ירצה שנת מאסר, מאסר מותנה והתחייבות.

5. הנאשם ביקש מבית המשפט להימנע מענישה הכוללת מאסר בפועל, וביקש, בלשון, כי אם בית המשפט יטיל עליו מאסר למשך שנים, תינתן לו זכות הערעור. בנוסף, ניצל הנאשם את המעמד על מנת לשוב על בקשות שונות שהגיש במהלך ניהול ההליך, לגביהן ניתנו החלטות, ועל רצונו לשלם לחברת ההקלטה מטעם בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע מתחם ענישה לכל אישום בנפרד, בהתחשב בכך שמדובר במתלוננים שונים ובמועדים שונים. בחינת סוגיה זו בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), מעלה כי מעשי הנאשם היו חלק ממסכת עבריינית אחת של פעילות אובססיבית כנגד אנשי עיריית רמת גן, על רקע עבודתם בעירייה ולא בשל סיבה אחרת, במשך תקופה רציפה שאינה ארוכה ונמשכה כחמישה חודשים. זאת ועוד: חלק מהעבירות נובעות מביצוע עבירות קודמות ומהוות המשך ישיר של עבירות אותן ביצע הנאשם באישומים קודמים. האישום היחיד אשר לא בוצע כלפי עובדי עירייה הוא האישום הרביעי, בו הטריד הנאשם באמצעות מתקן בזק את עו"ד יונה. יחד עם זאת, בהתחשב בשיטת הפעולה הדומה של הנאשם באישום זה, כפי שנהג באישום השלישי כלפי עובדי המוקד העירוני בעירייה, ימים ספורים בלבד עובר לכך - נכלל אף אישום זה במסגרת אותה מסכת עבריינית של הנאשם.

כאשר מדובר במספר מעשים במסגרת המוגדרת כ"אירוע" אחד, יש לשקול את מספר המעשים ואת חומרתם:

"במישור המהותי מוטל על בית משפט הקובע מתחם עונש לשקול את מספר המעשים ואת חומרתם, אף אם הם סווגו כחלק מאירוע אחד"

(ע"פ 6888/17 אריה (ריקו) שירזי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (10.12.2018)).

כך, במסגרת קביעת מתחם הענישה יש להתייחס לצירוף העונשים אותם ניתן להטיל בגין כל אחד מהמקרים:

"כאשר מדובר ב'אירוע אחד' שכולל 'מספר מעשים' - התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין על אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע..."

(ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, פסקאות 140-141 (29.6.2015)).

7. עבירת האיומים ועבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק פוגעות בזכות המתלונן לביטחון אישי ולשלווה הנפש. הערך המוגן בעבירת הפרת הוראה חוקית הוא שמירה על ערכי שלטון החוק והציות למערכת אכיפת החוק, המבססים את הסדר הציבורי. כאשר מדובר בשילוב של ריבוי מקרים, איומים בוטים, עשרות הטרדות כלפי בעלי תפקידים שונים בעירייה במהלך יום עבודתם תוך הפרה חוזרת של הוראות בית משפט בדרכים שונות - ניתן לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת איומים מעלה כי רמת הענישה משתנה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, אך ניתן ללמוד כי רף הענישה לגבי נאשמים ללא עבר פלילי מתחיל במאסר מותנה (רע"פ 4475/21

פיראס ואשחי נ' מדינת ישראל (28.7.21); רע"פ 637/21 **מרדכי הרמן נ' מדינת ישראל** (25.2.2021); רע"פ 4482/20 **סהאם חמאד נ' מדינת ישראל** (10.9.2020); רע"פ 6403/18 **יניב אליהו הרוש נ' מדינת ישראל** (28.11.2018); רע"פ 5009/18 **יחזקאל אלישיב נ' מדינת ישראל** (19.7.2018); רע"פ 2423/18 **אוריאל עוזרי נ' מדינת ישראל** (20.6.2018).

באופן דומה, אף רמת הענישה בעבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק תוך הפרת הוראה חוקית, משתנה בין המקרים בהתאם לנסיבותיהם. ניתן ללמוד כי רף הענישה המקובל נע החל מהטלת מאסר מותנה ועד להטלת מאסר בפועל בנסיבות הטרדה המצויות ברף הגבוה (רע"פ 1940/16 **אורי פולק נ' מדינת ישראל** (14.3.2016)), וכך אף בעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק לצד עבירת איומים (רע"פ 1738/15 **ראמין שוקרי נ' מדינת ישראל** (11.3.2015)).

9. יש לציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (9.10.2016)). לנסיבות ביצוע העבירה, המשפיעות על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, קיים משקל משמעותי במסגרת השיקולים לקביעת מתחם הענישה.

במקרה הנדון פעל הנאשם לאורך מספר חודשים באופן אובססיבי, חסר כל גבולות, ללא כל מורא, תוך הפרה חוזרת ונשנית של הוראות בית משפט וקצין משטרה, למעלה מארבעים פעמים במצטבר ובדרכים שונות. הפרות אלה בוצעו לא פעם ימים ספורים בלבד לאחר שחרור הנאשם ממעצר בתנאים אותם מיהר להפר, תוך ביצוע חוזר של אותן עבירות. באופן דומה, התנהלות הנאשם כלפי עו"ד יונה, אשר ייצג תובע בתביעה אזרחית כנגד הנאשם, מעידה על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים ואף פגיעה בסדרי שלטון ומשפט.

10. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים, את מידת הפגיעה בהם בנסיבות ריבוי המקרים וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין שלושה חודשי מאסר ועד ל-15 חודשים, לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים

11. הנאשם הודה בעובדות המיוחסות לו באישומים 2-4 אולם כפר בביצוע העבירות באישומים אלה, וכן כפר בכל המיוחס לו באישום הראשון. ניכר כי הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו ואף את הפסול שבהם. אין לזקוף לחובתו את ניהול ההליך, אולם חוסר קבלת האחריות, על אף הודאה בחלק ניכר מהעובדות, משתלב היטב עם עברו הפלילי של הנאשם וביצוע העבירות חרף קיומם של שני מאסרים מותנים כנגדו בשל עבירות איומים אותן ביצע כלפי עובדי העירייה. למעשה, הנאשם ביצע את עבירת האיומים כלפי עובד העירייה באישום הראשון, בטרם חלף חודש ימים מעת שהוטל עליו מאסר מותנה בגין איומים כלפי עובד עירייה אחר. העבירות בהן הורשע הנאשם עולות בקנה אחד אף עם התנהלותו לאורך כל הדיונים, המעידה על אובססיות כלפי עובדי העירייה, כאשר הנאשם נקט בלשון בוטה עד כדי השתלחות כלפי עדים, תוך צעקות רמות לעברם.

למול נתונים אלה, יש לתת משקל לגילו המתקדם של הנאשם, יליד 1943, ובהתאם יש להתחשב בהשפעת מידת העונש וסוגו עליו. בנוסף, לא ניתן להתעלם מהערות הנאשם לגבי פגיעה ממנה סבל במהלך מלחמת יום הכיפורים

ומשיח שלעיתים לא היה ממוקד.

לאור מכלול הנתונים, תוך דגש על גילו המתקדם של הנאשם, סברתי כי נכון לקבוע את עונשו לריצוי מאסר בעבודות שירות ברף העליון. יחד עם זאת, לאחר שהתבקשה חוות דעת מטעם הממונה סרב הנאשם להגיע לראיון, על אף שבית המשפט שב והסביר לו את חשיבות התייצבותו ואת המשמעות ככל שימנע מכך. נסיון נוסף לקבלת חוות דעת ממונה נתקל בסירוב מוחלט מצד הנאשם.

בנסיבות כוללות אלה, אין מנוס מקביעה כי הנאשם ירצה את עונשו מאחורי סורג וברז.

12. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 5 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמשכו 3 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 65875-12-15, וכן מאסר מותנה שמשכו חודשיים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 60212-08-16. המאסרים המותנים יופעלו בחפיפה מלאה זה לזה ותוך חפיפה מסויימת למאסר שהוטל בתיק הנוכחי, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 7 חודשי מאסר.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים אחת מהעבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ב, 17 במאי 2022, במעמד הצדדים.